RİSALE-İ NUR KÜLLİYATI

MEKTUBAT

Birinci Mektup

بِاسْمِهٖ سُبْحَانَهُ وَ اِنْ مِنْ شَىْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ

Dört sualin muhtasar cevabıdır.

Birinci Sual

Hazret-i Hızır aleyhisselâm hayatta mıdır? Hayatta ise niçin bazı mühim ulema hayatını kabul etmiyorlar?

Elcevap: Hayattadır fakat meratib-i hayat beştir. O, ikinci mertebededir. Bu sebepten bazı ulema hayatında şüphe etmişler.

Birinci Tabaka-i Hayat: Bizim hayatımızdır ki çok kayıtlarla mukayyeddir.

İkinci Tabaka-i Hayat: Hazret-i Hızır ve İlyas aleyhimesselâmın hayatlarıdır ki bir derece serbesttir. Yani bir vakitte pek çok yerlerde bulunabilirler. Bizim gibi beşeriyet levazımatıyla daimî mukayyed değillerdir. Bazen istedikleri vakit bizim gibi yerler, içerler fakat bizim gibi mecbur değillerdir. Tevatür derecesinde, ehl-i şuhud ve keşif olan evliyanın Hazret-i Hızır ile maceraları, bu tabaka-i hayatı tenvir ve ispat eder. Hattâ makamat-ı velayette bir makam vardır ki "Makam-ı Hızır" tabir edilir. O makama gelen bir veli, Hızır'dan ders alır ve Hızır ile görüşür. Fakat bazen o makam sahibi, yanlış olarak ayn-ı Hızır telakki olunur.

Üçüncü Tabaka-i Hayat: Hazret-i İdris ve İsa aleyhimesselâmın tabaka-i hayatlarıdır ki beşeriyet levazımatından tecerrüd ile melek hayatı gibi bir hayata girerek nurani bir letafet kesbeder. Âdeta beden-i misalî letafetinde ve cesed-i necmî nuraniyetinde olan cism-i dünyevîleriyle semavatta bulunurlar.

Âhir zamanda Hazret-i İsa aleyhisselâm gelecek, şeriat-ı Muhammediye (asm) ile amel edecek mealindeki hadîsin sırrı şudur ki: Âhir zamanda felsefe-i tabiiyenin verdiği cereyan-ı küfrîye ve inkâr-ı uluhiyete karşı İsevîlik dini tasaffi ederek ve hurafattan tecerrüd edip İslâmiyet'e inkılab edeceği bir sırada, nasıl ki İsevîlik şahs-ı manevîsi, vahy-i semavî kılıncıyla o müthiş dinsizliğin şahs-ı manevîsini öldürür; öyle de Hazret-i İsa aleyhisselâm, İsevîlik şahs-ı manevîsini temsil ederek, dinsizliğin şahs-ı manevîsini temsil eden Deccal'ı öldürür yani inkâr-ı uluhiyet fikrini öldürecek.

Dördüncü Tabaka-i Hayat: Şüheda hayatıdır. Nass-ı Kur'an'la şühedanın, ehl-i kuburun fevkinde bir tabaka-i hayatları vardır. Evet şüheda, hayat-ı dünyevîlerini tarîk-ı hakta feda ettikleri için Cenab-ı Hak kemal-i kereminden onlara hayat-ı dünyeviyeye benzer fakat kedersiz, zahmetsiz bir hayatı âlem-i berzahta onlara ihsan eder. Onlar kendilerini ölmüş bilmiyorlar yalnız kendilerinin daha iyi bir âleme gittiklerini biliyorlar, kemal-i saadetle mütelezziz oluyorlar, ölümdeki firak acılığını hissetmiyorlar.

Ehl-i kuburun çendan ruhları bâkidir fakat kendilerini ölmüş biliyorlar. Berzahta aldıkları lezzet ve saadet, şühedanın lezzetine yetişmez. Nasıl ki iki adam bir rüyada cennet gibi bir güzel saraya girerler. Birisi rüyada olduğunu bilir. Aldığı keyif ve lezzet pek noksandır. "Ben uyansam şu lezzet kaçacak." diye düşünür. Diğeri rüyada olduğunu bilmiyor. Hakiki lezzet ile hakiki saadete mazhar olur.

İşte âlem-i berzahtaki emvat ve şühedanın hayat-ı berzahiyeden istifadeleri, öyle farklıdır. Hadsiz vakıatla ve rivayatla şühedanın bu tarz-ı hayata mazhariyetleri ve kendilerini sağ bildikleri sabit ve kat'îdir.

Hattâ Seyyidü'ş-şüheda olan Hazret-i Hamza radıyallahu anh, mükerrer vakıatla kendine iltica eden adamları muhafaza etmesi ve dünyevî işlerini görmesi ve gördürmesi gibi çok vakıatla, bu tabaka-i hayat tenvir ve ispat edilmiş.

Hattâ –ben kendim– Ubeyd isminde bir yeğenim ve talebem vardı. Benim yanımda ve benim yerime şehit olduktan sonra, üç aylık mesafede esarette bulunduğum zaman, mahall-i defnini bilmediğim halde, bence bir rüya-yı sadıkada, tahte'l-arz bir menzil suretindeki kabrine girmişim. Onu şüheda tabaka-i hayatında gördüm. O, beni ölmüş biliyormuş. Benim için çok ağladığını söyledi. Kendisini hayatta biliyor fakat Rus'un istilasından çekindiği için yer altında kendine güzel bir menzil yapmış. İşte bu cüz'î rüya, bazı şerait ve emaratla, geçen hakikate, bana şuhud derecesinde bir kanaat vermiştir.

Beşinci Tabaka-i Hayat: Ehl-i kuburun hayat-ı ruhanîleridir. Evet mevt; tebdil-i mekândır, ıtlak-ı ruhtur, vazifeden terhistir. İdam ve adem ve fena değildir. Hadsiz vakıatla ervah-ı evliyanın temessülleri ve ehl-i keşfe tezahürleri ve sair ehl-i kuburun yakazaten ve menamen bizlerle münasebetleri ve vakıa mutabık olarak bizlere ihbaratları gibi çok delail, o tabaka-i hayatı tenvir ve ispat eder. Zaten beka-i ruha dair "Yirmi Dokuzuncu Söz" bu tabaka-i hayatı delail-i kat'iye ile ispat etmiştir.

KAYNAK: BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ – RİSALE-İ NUR KÜLLİYATI/MEKTUBAT – TÜRKİYE DİYANET VAKFI YAYINEVİ